

Forfatter: Engelstoft, Laurits

Titel: BREV TIL: Estrup, Hector Frederik Janson FRA: Engelstoft, Laurits (1839-12-03)

Citation: Engelstoft, Laurits: "BREV TIL: Estrup, Hector Frederik Janson FRA: Engelstoft, Laurits (1839-12-03)", i *Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)*, Samfundet til den danske Litteraturs Fremme, s. 420. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002091242-003-shoot-L0020912420030062.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Udvalg af Laurids Engelstofts Skrifter (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til Etatsraad Estrup.

Kiøbenhavn, den 3. Decbr. 1839.

Kiære Svoger!

Jeg kiender dit Hiertelag imod mig. Derfor desto oprigtigere Tak for dine gode Ønsker. De komme mig tilgode, s. 421saalænge Gud vil.* Nogle andre Venner erindrede mig ogsaa, og da vi vare i Stemning til at see dem igien, blev der en ganske antagelig Forsamling hos os i Aftes — naturligviis kun paa Vand og Brød (med lidt Sukker til og lidt Smør paa). — Det var igaar; idag er jeg ligesom reent fortabt, jeg kan næsten ikke samle mine Tanker. Christian VIII. kan ikke tage mig det ilde op, at jeg ligger grædende paa Frederik VI.'g Liig; ja gjorde jeg det ikke, havde jeg ikke været ham værd. Saml, om Du vil, alle Træk af en ædel Herre, en sand kongelig Siel, en 40aarig Velgiører, en uforanderlig, trofast Ven, et sieldent Menneske blandt Mennesker, endnu mere ophøiet ved sin Character end ved sin Rang og Plads — saml, om Du kan, alt dette i eet Billede saa klart som jeg i 40 Aar har seet og erfaret det, og spørg Dig da selv, hvad jeg maa føle. Han skal i det Mindste have efterladt een Taknemmelig; men jeg haaber — ikke een, men mange. Undskyld, at jeg søger Trøst i Udgydelse af mit Hierte. — Prinds Christian proclameredes Kl. 12 paa Amaliepladsen fra Balconen paa hans Palais ved Statsminister O. Moltke. Borgerskab og de militære Corps toges i Eed til den nye Konge. Portene vare lukkede saa længe. Vor gamle Konge døde Kl. c. 8½ imorges, saa at sige med eet; han drog et Suk, og det var forbi. I de sidste Dage havde han følt sig afkræftet; gav dog selv Parolen endnu igaar. Statsraadet bivaanede han endnu i Fredags; Taffel havde der dog ikke været i den hele forrige Uge. Livchirurgen Fenger er ogsaa syg. Dog stod han i diat op af Sengen for at være hos Kongen, for hvem han havde forordnet Spanskflue. Gud give den nye Konge Viisdom og Kraft! Begge Dele kunne behøves. At gjøre alle tilpas vil alligevel ikke blive ham mueligt, mindst s. 422dem, som nu maaskee forlange Gnd veed hvilken ny Himmel og Jord af ham. — Forelæsningerne ved Universitetet bleve strax idag afbrudte (mellem 10 og 11); jeg skulde have læst 12—1. Men imorgen fortsattes det academiske Dagværk.....

Totus tuus

Engelstoft.